

frygtsomme Folk, navnlig saadanne, som ikke ere vante til at bruge Vaaben, kan det medføre Ulykkestilfælde, ikke tilsigtet Skade. Saadanne Tilfælde maa man være belavet paa ville indtræde. Men den Ulempe er da ikke saa stor, at den efter min Mening kan rejse nogen virkelig Betænelighed over for det Fremskridt, som gøres ved Udvidelse af den legitime Nødværgeret.

Det første Afsnit i Lovforslaget og det vigtigste er ikke i den Grad egnet til at være Genstand for Enighed som Spørgsmaalet om Nødværgeretten. Den højtærede Minister har da ogsaa selv lagt det til rette for os, idet han i Bemærkningerne til Lovforslaget omtaler, at der er store Betæneligheder ved, hvad der her foreslaas. Men den højtærede Minister har ikke ment, at de vare af en saadan Natur, at de burde hindre det Forslag, han har fremsat. Inden jeg siger et Par Ord herom, vil jeg gøre en Bemærkning om de Betragtninger, der have ført til, at der nu foreslaas, at der for Vold mod sagesløse Personer og for visse Arter af Voldtægt eller Forsøg derpaa og nogle andre med Vold forbundne Kønsforseelser, skal indføres Legemsstraf. Det statistiske Materiale, som findes i Anmærkningerne, viser, at Antallet i de forskellige Femaar i Løbet af 30 Aar er steget for Voldshandlingens Vedkommende fra 668 til 1730 og for Voldtægt og beslægtede Forseelsers Vedkommende fra 82 til 128. Som der staar i Motiverne, udøver Befolkningens Tilvækst nogen Indflydelse paa Stigningen, men Befolkningens Tilvækst er ikke nær stor nok til at begrunde denne. Det er rigtigt nok. Men der er et andet Forhold, som har medvirket til at fremkalde den store Stigning, og som ikke berøres her; jeg tror, vi skulle have det frem. Her tænker jeg for det første med Hensyn til Voldssager paa, at der nu er mange flere Sager, der forfølges som offentlige Sager, end for 30 Aar siden. Det ligger i Sagens Natur; thi Grænsen mellem, hvad der forfølges som privat Politisag, og hvad som Justits-sag, er for Voldshandlingens Vedkommende den, om der er tilføjet Saar eller Skade; men denne Grænse er flydende. Om det, man populært kalder en Lussing, naar den medfører nogen Blødning, skal kaldes Saar eller ikke, er i mange Tilfælde en Skønssag. Sikkert er det, at for 30 Aar siden var der mangfoldige af den Slags Sager, som ikke bleve anmeldte og derfor ikke bleve Genstand for Paatale. Derhos har der vistnok væ-

ret nogen Stigning i Tilbøjeligheden til at bruge Lovens Strenghed i Henseende til Forfølgning af de her omhandlede Forseelser, altsaa til at anvende offentlig Forfølgning i Stedet for at overlade Tilfældet til privat Forfølgning. Altsaa: hyppigere Anmeldelser og hyppigere Brug af offentlig Forfølgning af de anmeldte Tilfælde have en vistnok ret betydelig Del i de Tal, der her ere anførte. Hvad Voldtægt og lignende Forseelser angaar, gør det sig vistnok ogsaa her gældende, nemlig det, at der om passerede Forseelser af denne Art vistnok nu bliver gjort Anmeldelse i flere Tilfælde end tidligere. At man tidligere mere har undladt at anmelde saadanne Tilfælde, kan ligge i forskellige Forhold, som jeg ikke her skal gaa ind paa. Men jeg tror, at det faktisk er saaledes: de, der have nogen kriminalistisk Erfaring, ville vist bekræfte det. Altsaa, naar Statistikken udviser en Stigning i Antallet af offentlige Sager for Voldsforseelser og for Voldtægt og lignende Forseelser, saa hidrører dette ogsaa fra andre Aarsager end fra stigende Forbryderiskhed. Men det skal dermed ingenlunde benægtes, at der, som Lovforslaget forudsætter, er en stigende Forbryderiskhed. Og det er da fuldstændig berettiget, at den højtærede Minister har søgt Midler herimod og her fremkommer med et Lovforslag. Dette gaar jo egentlig talt ud paa, naar det skal siges med faa Ord: at man skal gøre dem bange, som udøve Vold mod sagesløse Personer eller Voldtægt eller visse andre Kønsforseelser. For saa vidt man vil sige, at det er en Anvendelse af Straffetrudselsteorien, vil jeg sige, at en Indvending i den Retning lægger jeg ingen Vægt paa. Straffetrudselsteorien kan for mig være en lige saa god Teori som enhver anden Straffeteori; derom skal jeg ikke diskutere, men derimod er det dog vel værdt at tænke paa det praktiske Spørgsmaal, om virkelig Indførelsen af legemlige Straffe vil virke til at gøre Bøllerne bange, eller om Indførelsen af saadanne Straffe vil virke mindre i den Retning og maaske mere i en helt anden Retning. Det er et meget alvorligt Spørgsmaal, og mellem disse Betæneligheder og Tilliden til legemlige Straffe deles Sol og Vind ikke ganske lige i Motiverne, naar det der siges, at Betænelighederne mest ere af teoretisk Art. Nej, det ere de ikke, de ere af meget praktisk Art. Der er en lille Række af Tilfælde, der ere foregaaede i Efteraaret her i København, som synes saa mærkelig bevisende i den Henseende.